

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3094/2539

อัยการ ปัตตานีโจทก์ นาย ชูติง สมะแอจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 371, พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2522 มาตรา 4, ป.อ. มาตรา 78, ป.วิ.อ. มาตรา 219, ป.วิ.อ. มาตรา 221, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยยื่นคำร้องขออนุญาตยื่นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงพร้อมกับฎีกาภายในกำหนดระยะเวลายื่นฎีกา ถึงแม้ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นจะสั่งอนุญาตให้ฎีกาเมื่อล่วงเลยระยะเวลาฎีกาและย้ายไปรับราชการอยู่ที่ศาลอื่นแล้ว ก็เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนเครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 7, 8 ทวิ, 72, 72 ทวิ คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 44 ลงวันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2519 ข้อ 3, 6, 7 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91, 371 พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2522 มาตรา 4 และริบของกลางศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนเครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 7, 8 ทวิ (ที่ถูกมาตรา 8 ทวิ วรรคหนึ่ง), 72 (ที่ถูกมาตรา 72 วรรคหนึ่ง), 72 ทวิ (ที่ถูกมาตรา 72 ทวิ วรรคสอง) ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91, 371 ลงโทษฐานมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก 2 ปี ฐานพาอาวุธปืนติดตัวโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก 6 เดือน รวมสองกระทง จำคุก 2 ปี 6 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 1 ปี 3 เดือน ริบของกลางจำเลยอุทธรณ์ขอให้ลงโทษสถานเบาและรอกการลงโทษศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายืนจำเลยฎีกาขอให้ลงโทษสถานเบาและรอกการลงโทษให้จำเลยโดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "มีปัญหาวินิจฉัยตามที่โจทก์ยื่นคำแก้ฎีกาคัดค้านฎีกาของจำเลยว่า จำเลยเคยยื่นฎีกาต่อศาลชั้นต้นศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฎีกาของจำเลยเพราะคดีต้องห้ามฎีกาตามกฎหมาย การที่จำเลยมายื่นฎีกาซ้ำอีกครั้งหนึ่งจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายและเป็นคดีต้องห้ามฎีกาตามกฎหมาย จะต้องให้ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษานุญาตให้ฎีกาก่อนหรือขณะยื่นฎีกา แต่คดีนี้ได้มีการอนุญาตให้ฎีกาเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2538 อันเป็นเวลาที่ยื่นฎีกาไปแล้ว ย่อมไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น เห็นว่า คดีนี้ศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 3 เมื่อวันที่ 16 ตุลาคม 2538 ครบกำหนดยื่นฎีกาวันที่ 16 พฤศจิกายน 2538 จำเลยยื่นฎีกาฉบับแรกลงวันที่ 14 พฤศจิกายน 2538 ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่าฎีกาของจำเลยเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ต้องห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 219 จึงไม่รับฎีกา วันที่ 16 พฤศจิกายน 2538 จำเลยได้ยื่นคำร้องขอขยายระยะเวลาฎีกา ศาลชั้นต้นอนุญาตให้ขยายระยะเวลาฎีกาถึงวันที่ 1 ธันวาคม 2538 ครั้นถึงวันที่ 1 ธันวาคม 2538 ภายในกำหนดระยะเวลาที่ศาลชั้นต้นได้อนุญาตให้ขยายระยะเวลาฎีกาจำเลยได้ยื่นคำร้องขออนุญาตยื่นฎีกาในปัญหา

ข้อเท็จจริงพร้อมกับฎีกา ซึ่งจำเลยมีสิทธิที่จะกระทำศาลชั้นต้นสั่งในคำร้องว่าให้ส่งฎีกาพร้อมสำนวนไปให้นายปานนท์ กัจฉปานันท์ที่ศาลจังหวัดนราธิวาสเพื่อพิจารณาสั่ง วันที่ 7 ธันวาคม 2538 นายปานนท์ได้มีคำสั่งในคำร้องขออนุญาตยื่นฎีกาของจำเลยว่าอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 221 ดังนั้นการที่จำเลยยื่นคำร้องดังกล่าวพร้อมกับฎีกาภายในกำหนดระยะเวลาที่ศาลชั้นต้นอนุญาตให้ขยายระยะเวลายื่นฎีกาแล้วถึงแม้ว่านายปานนท์จะสั่งคำร้องเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2538 เนื่องจากนายปานนท์ย้ายไปรับราชการที่ศาลอื่น ก็เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว"พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ปรับจำเลยอีกสถานหนึ่งฉบับโดยฐานมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตปรับ 6,000 บาท ฐานพาอาวุธปืนติดตัวโดยไม่ได้รับอนุญาตปรับ 2,000 บาท รวมปรับ 8,000 บาท ลดโทษกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงปรับ 4,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 นอกจากนี้ที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 3

องค์คณะ

บรรเทิง มุลพรม · สมาน เวทวินิจ · สมิทธิ วราอุบล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/3094/2539>